

Egy kiállítás (hiányzó) képei 2.

PUBLICISZTIKA - XLVIII. évfolyam 42. szám, 2004. október 15.

A 2005-ben megnyíló holokauszt-kiállítás forgatókönyve fumigálja a vészkorszak utóéletét. Előéletét a magyar zsidó emancipáció betetőzéséhez, 1895-höz köti. Utóéletét miért nem igazítja a polgári jogegyenlőségen alapuló szocialista forradalomhoz? 1956. november 2-án, a budapesti rabbi-kar, a MIOK és a budapesti izraelita hitközség Ideiglenes Forradalmi Bizottsága nyilatkozatot tett közzé a Szabad Kossuth Rádióban: "A vallási szabadságát visszanyert magyar zsidóság lelkesen üdvözli a forradalom vívmányait. (...) Egynek érzi magát a szabad hazával." Az egyedüli magyarázat az volna, amit Kovács Éva szabatosan kifejtett a forgatókönyv szakmai vitáján, a Nemzeti Múzeum Dísztermében, június 9-én: lehet, hogy a Vági Zoltán-Kádár Gábor szerzőpáros a történelemből kifejejtette a történelmet? Netán a szerzőpár az emancipációval gazdaságilag konszolidálódott burzsoáziát a szabadelvű citoyennitás fölé helyezi?